

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

10 januari 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Interpellatie van de heer Johan Deckmyn tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de conclusie van het auditrapport betreffende de Vlaamse sportfederaties	1
Met redenen omklede motie	3
Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het verband tussen sociale achterstand bij jongeren en de participatie aan sport	3
Vraag om uitleg van mevrouw Laurence Libert tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het gebrek aan goede sportinfrastructuur in scholen	6

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche

Interpellatie van de heer Johan Deckmyn tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de conclusie van het audit-rapport betreffende de Vlaamse sportfederaties

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister, enige tijd geleden ben ik ingegaan op uw uitnodiging om de presentatie van de resultaten van de audit van de Vlaamse sportfederaties bij te wonen. Als ik mij niet vergis, was ik daar het enige aanwezige parlementslid. De primeur was weggelegd voor de sportfederaties zelf en de pers. Toch vind ik de resultaten van de audit belangrijk genoeg om u erover te interpellieren in het Vlaams Parlement. Op die manier krijgt u de kans om uw conclusies over het rapport en de maatregelen die u wenst te nemen, ook in deze commissie naar voren te brengen.

Het auditrapport waarover ik het heb, is vrij vernietigend en is ook zo in de kranten verschenen. De kritiek in het rapport is weliswaar op een opbouwende manier gepresenteerd ten aanzien van de sportfederaties, maar de krantentitels 's anderendaags waren vrij vernietigend.

Ik overloop kort de voornaamste punten die naar voren werden geschoven. Men sprak over een gebrekkig detectiesysteem voor nieuw talent, problemen inzake opleiding, kritiek op de werking van de topsportscholen, verkeerde besteding van financiële middelen, federaties, clubs en atleten die onderling gebrekkig communiceren, onvoldoende professionalisme in het bestuur van de sportfederaties en een te gefragmenteerd sportlandschap in Vlaanderen.

Naar aanleiding van die kritiek hebt u aangekondigd dat u uw beleid zou bijsturen door de uitvoeringsbesluiten bij het decreet op de sportfederaties aan te passen. Er werd bovendien gesteld dat de 'kromgetrokken situatie', zoals de formulering luidde, snel rechtgetrokken diende te worden. Er werden verschillende pistes naar voren geschoven. In het verleden had u overigens al meermaals gesteld dat de audit als uitgangspunt zou dienen voor een evaluatie van het decreet op de sportfederaties van 2001. U liet toen ook de vraag open of het decreet volledig moest worden herschreven, of er slechts enkele aanpassingen moesten worden doorgevoerd, dan wel of alleen de uitvoeringsbesluiten moesten worden aangepast. Na de bekendmaking van de audit stelde u ook dat u stevig zou doorwerken om tot een concreet besluit ter zake te komen.

U begrijpt dan ook dat ik enigszins verrast was toen u bij de presentatie van de audit onmiddellijk liet door-

schemeren dat, wat u betreft, enkel de uitvoeringsbesluiten zouden worden aangepast. Dat was immers in tegenspraak met wat u naar aanleiding van een vraag om uitleg van de heer Sauwens, in maart van vorig jaar, had laten uitschijnen (*Hand. VI. Parl. 2006-07*, nr. C133, 13).

Daarnaast is het ook belangrijk te weten welke pistes u als prioritair naar voren schuift ten aanzien van het beleid. Het is met andere woorden belangrijk te weten in welke zin u uw beleid ten aanzien van de Vlaamse sportfederaties en de topsport prioritair zult bijsturen.

Het zal u tot slot niet verbazen dat ik nog eens de unitair gestructureerde federaties de revue laat passeren, in de eerste plaats de voetbalbond. Toen ik u vorig jaar vragen stelde met betrekking tot de deelname van de voetbalbond aan de audit, antwoordde u dat het niet de bedoeling was om dit decreet aan te passen aan de noden van de voetbalbond. Ik was al blij dat te horen. U stelde zelfs dat u naar aanleiding van de audit over meer gegevens zou beschikken, waardoor er meer mogelijkheden en middelen zouden zijn om, waar mogelijk, de Koninklijke Belgische Voetbalbond te begeleiden in een noodzakelijke procedure die toch sowieso zal worden aangegaan. Ik zou dan ook graag weten of u die uitspraken van vorig jaar nu al hard kunt maken.

Verder wil ik hier ook nog de problematiek van het BOIC aankaarten. Ook in dat dossier zie ik voorlopig niet veel beweging als het gaat over de aanpassing van de structuren. Ondertussen zal het BOIC echter wel zijn zeg hebben en actief geconsulteerd worden met betrekking tot de herstructurering van het te gefragmenteerde Vlaamse sportlandschap. Het is niet de eerste keer dat mijn fractie bezwaar maakt tegen het feit dat een organisatie die niet aangepast is aan de Vlaamse decreten, betrokken wordt in een Vlaams sportbeleid.

Wat is nu het standpunt van de Vlaamse Regering inzake de conclusies van het auditrapport over de Vlaamse sportfederaties? Welke stappen hebt u reeds ondernomen inzake de gesuggereerde bijstellingen van uw beleid ten aanzien van de Vlaamse sportfederaties?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, collega's, de stelling dat het auditrapport van Ernst & Young vernietigend is voor de topsportwerking van de federaties, is grotendeels terecht. Zoals u zelf hebt kunnen lezen, geeft het rapport een scherpe analyse van de realiteit eind 2006. Op bepaalde punten is het ook bijzonder hard.

Sta me echter toe het geschetste beeld toch wat te nuanceren. Ik lees deze resultaten ook als een boodschap van hoop, met heel wat potentieel en kansen. Het komt er nu op aan dat potentieel ook aan te boren. Ik blijf er bij dat de sportfederaties, zeker die voor het algemeen sportbeleid, hoe dan ook essentiële partners blijven om een degelijk sportbeleid te realiseren. Ik heb ook gezegd dat de topsportfederaties essentiële partners zijn. Indien er geen goede samenwerking blijkt te zijn, moeten we een andere manier vinden om rechtstreeks in te grijpen. Dat gebeurt trouwens al voor een deel.

Het rapport bevat verscheidene nuttige adviezen om het topsportbeleid van de sportfederaties verder naar een nog hoger niveau te tillen. In 2006 werden de extra middelen voor topsport via het Bloso toegekend aan de federaties om de eerste grote noden – betere omkadering van atleten, het afhuren van noodzakelijke infrastructuur – op te vangen. Vanaf 2007 konden de extra middelen projectmatig ingezet worden volgens de sport-specifieke topsportnoden binnen het domein van sportwetenschappelijke begeleiding. Het spreekt voor zich dat de resultaten vooral het verschil zullen maken in de volgende jaren. We mogen immers nooit uit het oog verliezen dat rendement in topsport in de meeste gevallen pas op lange of middellange termijn zichtbaar is. U weet ook wat we hebben gezegd over de ijkpunten voor 2008, 2012 en 2016.

Niettemin waren de eerste positieve effecten van deze projecten al voelbaar in de tweede helft van 2007. Dat blijkt uit de tevreden signalen vanuit de federaties, van atleten en trainers, alsook uit de positieve evaluaties door de projectleiders. We kunnen er niet naast dat de kajakkers, roeiers, triatleten, wielrenners en halvefondsen fondlopers die frequent trinden in de hypoxietrainingskamer en gebruik maakten van het voeding- en voedingsupplementenproject in 2007, bijzonder goede prestaties hebben neergezet. Zonder alle resultaten op een rijtje te zetten, wil ik nog meegeven dat het zwemproject ook al de eerste resultaten heeft gegeven en dat ook het wielproject niet achter zal blijven.

Om deze ingeslagen weg verder te zetten, zijn er verschillende mogelijkheden. Het rapport van Ernst & Young formuleerde verschillende verbetervoorstellen die betrekking hebben op aanpassingen aan het decreet en/of de uitvoeringsbesluiten. Deze pistes tot verbetering worden momenteel te gronde geanalyseerd. Uiterlijk tegen maart 2008 zal een voorstel van definitieve verbeterpiste bepaald worden. Het is logisch dat ik mijn voorstel pas op dat ogenblik aan de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement zal voorleggen.

Ik heb gesteld dat, na rijp beraad en na heel wat consultaties bij de federaties en de sportwereld, het decreet op de sportfederaties inzake de basisfinanciering niet onmiddellijk mag worden aangepast. Een andere zaak is

wat we doen met de facultatieve opdrachten. Het grootste deel van die opdrachten kan perfect worden geregeld via uitvoeringsbesluiten. We denken wel dat daaromtrent een forse vereenvoudiging kan worden doorgevoerd, waardoor we grotendeels tegemoet komen aan de opmerkingen die in de audit geformuleerd zijn. Ik heb het gevoel dat de meeste federaties zich daarmee akkoord kunnen verklaren en eigenlijk ook vragende partij zijn om die aanpassingen door te voeren.

De basissubsidiëring voor de sportfederaties dateert van 2002. Ik heb altijd gevonden dat de procedure ingewikkeld is. Ik weet ook wel dat ik medeverantwoordelijk ben voor het decreet, dat van het parlement uitging. Die procedure heeft er echter wel toe geleid dat de sportsector grondig geprofessionaliseerd is. We zijn ook nog maar pas op kruissnelheid. Het decreet wordt volledig uitgevoerd. Dat zal ook gebeuren tijdens de volgende jaren. Dat betekent dat de professionalisering voor een groot stuk wordt gerealiseerd. Op het moment dat die volledig is doorgevoerd en daarover knowhow is opgebouwd, kan, tijdens de volgende legislatuur, worden nagedacht over een vereenvoudiging van de procedures en een herziening van het decreet.

Ik denk dat we bij de meeste facultatieve opdrachten de noodzakelijke wijzigingen vandaag kunnen doorvoeren via de uitvoeringsbesluiten. U hebt het specifiek over topsport gehad. Er zijn een aantal bepalingen in het decreet waarbij vragen kunnen worden gesteld. Dat alles is hier al aangehaald naar aanleiding van de bespreking van de beleidsbrief. Toen is er in dit parlement op aangedrongen te bekijken of er voor het totale topsportbeleid geen decretale basis nodig is. Ik heb geantwoord dat ik die suggestie in overweging zou nemen, en dat we ook ter zake in maart conclusies moeten trekken. Maar nogmaals, wat het decreet betreffende de sportfederaties op zich betreft, gaan we, zeker als het gaat over facultatieve opdrachten als jeugdsport en sportkampen, forse vereenvoudigingen doorvoeren. Die zullen in het voordeel zijn van de federaties, maar vooral in het voordeel van de clubs en de sporters. Dat zal zo snel mogelijk gebeuren, zodat ook wat dat betreft kan worden tegemoetgekomen aan de opmerkingen van de audit.

Wat de KBVB betreft, is mijn iets voorzichtigere houding ingegeven door de vaudeville van de jongste zes maanden met betrekking tot de staatshervorming. Wie van slechte wil is, kan die vaudeville gebruiken om te argumenteren dat de situatie niet zo stabiel is. Niet iedereen in de voetbalwereld is van goede wil. In bepaalde kringen wordt gewaagd van het herfederaliseren van voetbal en topsport. Ik zal me daar met hand en tand tegen verzetten. Dat begrijpt u. Bij sommige mensen die niet van goede wil zijn, vormt dit echter een aanleiding om te denken dat er opnieuw een perspectief is om zich niet te moeten aanpassen aan de decreten en wetten van dit land.

Wat het BOIC betreft, met alles respect, maar dat sleurt u er nu even bij. Daar ga ik dus vandaag niet veel meer over zeggen.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Op dat laatste komen we dan later nog eens terug.

De vaudeville van de voetbalbond is gewoon een nooit eindigend verhaal. In het verleden hebt u me vaak verweten pessimistisch te zijn en de zaken wat somber voor te stellen. Het einde van de zittingsperiode nadert echter met rasse schreden.

Minister Bert Anciaux: Nog een half jaar.

De heer Johan Deckmyn: Ik dacht dat u bij de opmaak van de begroting van volgend jaar resultaten wou hebben wat de voetbalbond betreft.

Minister Bert Anciaux: Dat klopt.

De heer Johan Deckmyn: Ik vrees dat wat ik altijd heb voorspeld, waarheid zal worden. De voetbalbond heeft steeds alles gebruikt als excuus of afschrikkingsmiddel. Zelfs mijn partij werd erbij gesleurd. Zo werd gesteld dat, als wij voor de splitsing zijn, dat wel iets slechts moest zijn. De heer Sauwens heeft me dat trouwens eens voor de voeten geworpen, bij een bespreking in dit parlement. Ik vond dat een zwak argument. Onlangs heb ik dan weer gezien dat ook de N-VA wordt gebruikt om argumenten tegen de splitsing te vinden. Wat u nu zegt over regeringsvorming van de jongste zes maanden en het feit dat sommigen bij de voetbalbond niet van goede wil zijn, bevestigt dit.

Minister Bert Anciaux: Overal vindt men mensen die niet van goede wil zijn.

De heer Johan Deckmyn: Uiteraard. U weet echter vanaf het ogenblik dat u verbintenissen aangaat dat er mensen van slechte wil aanwezig zijn.

Minister Bert Anciaux: Ik heb niet gezegd dat ik de hoop opgeef, integendeel. Ik verklaarde waarom ik iets minder optimistisch ben dan doorgaans in mijn aard ligt.

De heer Johan Deckmyn: Ik zie dat u wat dat betreft in mijn richting opschuift. Ik ben ter zake altijd iets pessimistischer geweest.

Het ging me echter vooral over het aanklaarten van het auditrapport. Ik neem er akte van dat het herschrijven van het decreet voor de volgende zittingsperiode zal zijn, en dat u blijkbaar de beslissing hebt genomen, na een uitgebreide consultatieronde, om enkel de uitvoeringsbesluiten aan te passen tegen maart 2008. Ik zei u

daarnet dat dit me een beetje verraste. Tot midden vorig jaar hield u alle opties nog open. Ik vraag me dan ook af waarom u zo snel het geweer van schouder hebt veranderd. U hebt me daar deels op geantwoord.

Minister Bert Anciaux: Tot aan het auditrapport had ik alle opties open gehouden, dus ik had nog geen schouder gekozen.

De heer Johan Deckmyn: Zo kunt u het stellen, maar toen het auditrapport werd voorgesteld, bent u meteen met de conclusie gekomen. Die snelheid heeft me wat verrast.

Hoe zult u de resultaten van de audit in de toekomst eventueel tussentijds volgen? U gaat wel initiatieven nemen met betrekking tot de uitvoeringsbesluiten, maar nu die audit er is, kunnen we daar maar beter gebruik van maken om er een soort tussentijdse evaluatie van te maken. Zo kunnen we kijken waar we staan en zelfs al een soort tijdspad voor het volgen van deze audit uittekenen, dat eventueel deze zittingsperiode met een aantal jaren kan overschrijden. Wordt al aan deze mogelijkheid gedacht?

Minister Bert Anciaux: Daar hebben we vanzelfsprekend zelfs niet op gewacht. De audit is een belangrijk ijk- en meetpunt. Ons topsportteam verricht evenwel voortdurend metingen en ijkingen. We evalueren het topsportbeleid permanent. De audit bevat een aantal elementen die ons kunnen helpen om na te gaan wat we moeten blijven meten en eventueel moeten bijsturen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Deckmyn werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het verband tussen sociale achterstand bij jongeren en de participatie aan sport

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Mijnheer de voorzitter, uit een recent onderzoek van de K.U.Leuven blijkt dat maar liefst 15 percent van de kinderen in het vierde leerjaar met overgewicht kampt. De boosdoeners zijn

niet zozeer de voeding, maar een gebrek aan beweging en aan sport. Het verschil tussen de scholen is opvallend. In sommige scholen kampt 25 percent van de leerlingen met overgewicht. In andere scholen gaat het slechts om 5 percent. Sommige mensen verwijzen in dit verband naar de aanpak van de scholen zelf en naar recente Nederlandse onderzoeken die hebben aangetoond dat overgewicht vaker voorkomt bij kinderen met een bepaalde sociale achtergrond.

Overgewicht is een ernstig probleem en alle actoren moeten hun verantwoordelijkheid opnemen. Ik denk hierbij in de eerste plaats aan de ouders en aan de onderwijsinstellingen. De sportsector draagt echter ook een immense verantwoordelijkheid. Aangezien sport en beweging belangrijk zijn, kan de sportsector het verschil maken. Gezien de resultaten van de Nederlandse studies, rijst evenwel de vraag of kinderen en jongeren met een bepaalde sociale achtergrond minder participeren.

Ik denk hierbij onder meer aan de financiële drempels. Lidgelden van 100 tot 200 euro voor deelname aan de zogenaamde goedkopere sporten zijn echt niet uitzonderlijk. Hierbij moeten nog de kosten van de uitrusting en van de verplaatsingen worden opgeteld. Net op het ogenblik dat kinderen bijkomend moeten worden gemotiveerd om te blijven deelnemen, zorgen deze drempels er misschien voor dat bepaalde kinderen zich niet aansluiten of snel afhaken.

Een gelijkekansenbeleid lijkt me hier aangewezen. Het decreet betreffende het lokaal sportbeleid, het Sport voor Allen-beleid, het Participatiedecreet en de beleidsbrief van de minister streven zonder twijfel naar het bereiken van alle groepen. De lokale besturen en de sportclubs leveren eveneens verdienstelijke inspanningen. Zijn de huidige stimulansen en maatregelen voldoende uitgebreid en voldoende onderbouwd?

Mijnheer de minister, wordt het verband tussen de sociale achterstand en de participatie van kinderen en jongeren aan sportclubs en sportprogramma's op dit ogenblik onderzocht? Beschikt u over de resultaten van evaluaties van bestaande beleidsmaatregelen en projecten die de participatie van sociaal achtergestelden willen verhogen? Overweegt u beleidsmaatregelen die een rechtstreekse invloed op de kostprijs van het lidmaatschap van lokale sportclubs of sportprogramma's kunnen hebben?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, ik hoef er allicht niemand meer van te overtuigen dat participatie in de brede zin en het betrekken van iedereen, met inbegrip van kansengroepen, centraal staat in het beleid dat ik met betrekking de beleidsdomeinen Cultuur, Jeugd en Sport heb uitgetekend. Dit aandachtspunt is in de verschillende sectorale decreten verankerd.

De heer Mahassine heeft verwezen naar het decreet betreffende het lokaal sportbeleid en naar het Sport voor Allen-beleid. Ook in het decreet betreffende de sportfederaties stimuleren we door middel van de facultatieve opdracht 'prioriteitenbeleid' specifieke initiatieven voor bepaalde kansengroepen. In 2008 vormen personen met een handicap voor het laatst de doelgroep. Vanaf 2009 zullen we sportbeoefening door senioren als nieuwe prioriteit naar voren schuiven. Naast deze sectorale decreten wil ook het nieuwe flankerende en sectoroverschrijdende Participatiedecreet de participatieverdieping en -verbreding bijkomend stimuleren. Een aantal specifieke kansengroepen krijgen hierbij expliciet een bevoorrechte plaats.

Op dit ogenblik voert het Steunpunt Beleidsrelevant Onderzoek Cultuur, Jeugd en Sport een globaal onderzoek naar het participatiegedrag van de Vlamingen. Het doel van dit onderzoek is het gedetailleerd in kaart brengen van het participatiegedrag, van de voornaamste drempels en van de attitudes met betrekking tot de diverse vormen van participatie en het aanbod in de domeinen kunst en erfgoed, sociaal-cultureel werk, jeugdinitiatieven en sport. In het kader van dit onderzoek zal in de loop van de periode 2008-2009 een grootschalige bevraging van een representatief staal van de Vlaamse bevolking worden georganiseerd. Dat staal zal uit ongeveer 3000 Vlamingen tussen 14 en 85 jaar oud bestaan. De resultaten van het onderzoek zullen eind 2009 worden bekendgemaakt. Wat sport betreft, zal onder meer het verband tussen sociaaleconomische verschillen en de participatie aan sport- en bewegingsactiviteiten worden onderzocht.

Een ander onderzoek van het Steunpunt Beleidsrelevant Onderzoek Cultuur, Jeugd en Sport onderzoekt de mogelijkheden om een drempelverlagend aanbod voor niet-georganiseerde sportkansarme jongeren in Brussel te creëren. Deze studie is bedoeld om te achterhalen welke randvoorwaarden nodig of wenselijk zijn voor de organisatie van initiatieven om de sportparticipatie van niet-georganiseerde sportkansarme jongeren te stimuleren en op welke methodisch-didactische principes de begeleiding van deze initiatieven zou moeten worden gebaseerd.

Het onderzoek loopt over een periode van 4 jaar. Ik kan u dus momenteel nog geen resultaten geven. Ik verwijs ook graag naar intussen wat oudere onderzoeken van de K.U.Leuven over sportparticipatie van de Vlamingen. Daaruit blijkt duidelijk dat er sprake is van een sociale gelaagdheid in en van sport.

Een voorbeeld van een succesvol project in Vlaanderen is Buurtsport, waarbij sport op een laagdrempelige manier wordt aangeboden op buurt- of wijkniveau, om op die manier de mensen aan te zetten tot sportparticipatie. Hoewel buurtsport eigenlijk een synoniem is

voor laagdrempelige en nabije of buurt- of wijkgebonden sport, richten buurtsportprogramma's zich vaak specifiek op sportkansarmen.

In 2006 werd een inventariserende studie uitgevoerd waarbij onder meer de effecten van dit project werden onderzocht. Hieruit blijkt dat 43,7 percent van de gemeenten aangeeft dat ze positieve effecten ervaren door het buurtsportaanbod. Het gaat dan in de eerste plaats om sociale integratie en verhoging van de sportparticipatie.

Een ander voorbeeld is het project Kort op de Bal, een van de proeftuinen voor sport uit het Participatiedecreet. Dit is een integraal jeugd- en sportproject voor zes- tot achttien-jarigen met voetbaltalent die zijn aangesloten bij een voetbalclub, maar door een cumul van factoren – onder andere sociaaleconomische en etnoculturele factoren, leerachterstand – nood hebben aan een breed ondersteuningspakket. Clubs spelen in dat project een cruciale rol en worden ondersteund om hun maatschappelijk engagement op te nemen. De bedoeling van de actie is kwetsbare jongeren en hun ouders via sport en door een degelijke randbegeleiding op het vlak van hun schoolwerk, kansen te geven om sterker te staan in de maatschappij.

Het project is na een pilootfase in het voorjaar, net opgestart. Ik voorzie in 2008 in een evaluatie van het effect en het procesverloop van de opstart van dit initiatief. De eerste signalen zijn in elk geval veelbelovend.

In 2008 zal ik een gelijkaardig project laten opstarten in Antwerpen, maar dan vooral gericht op een aantal vechtsportclubs en, in de mate van het mogelijke, dansclubs. Ook hier is het versterken van kinderen en jongeren uit kansengroepen in grote steden via sportprogramma's de hoofddoelstelling. Ik wil er ook op wijzen dat we met onze eigen sportpromotieacties zeer sterk willen inzetten op kansengroepen, ook in de scholen met een concentratie aan kansengroepen. Ik denk dan aan het beroeps- en het buitengewoon onderwijs. Daarnaast willen we ook onze eigen sportkampen stimuleren om te zorgen voor meer diversiteit. We zullen daarom gediversifieerde tarieven hanteren, waardoor meer kansengroepen aan die kampen kunnen deelnemen.

Vanuit mijn sportbeleid zal een aantal beleidsmaatregelen een gunstige invloed hebben op de kostprijs van sportbeoefening. De beleidssubsidies die in het kader van het nieuwe decreet Lokaal Sportbeleid uitgekeerd worden in functie van de uitvoering van het sportbeleidsplan, maken een lagere instapdrempel voor sociaal achtergestelden mogelijk. Minimaal 10 percent van de Vlaamse middelen moet immers worden ingezet voor de ondersteuning en stimulering van de toegankelijkheid tot sport en de diversiteit in sport.

Door middel van het nieuwe subsidiereglement voor Sportend Vlaanderen wens ik financiële ondersteuning

te geven aan sportmanifestaties of sportacties die aanzetten tot meer en beter sporten, met nadruk op de toeleiding en het bevorderen van de participatie van groepen waarvan blijkt dat ze minder gemakkelijk tot sporten komen. Het gaat dan om personen met een handicap, mensen in armoede, personen met een etnisch diverse culturele achtergrond, senioren enzovoort. Met dit nieuwe reglement wil ik de sportsector aanzetten om bewust met participatieverbreding en doelgroepenbeleid aan de slag te gaan. Deze activiteiten kunnen mede door de financiële ondersteuning van de Vlaamse Gemeenschap aan een lagere kostprijs worden aangeboden.

Nieuw voor 2008 zijn ook de doelgroepinitiatieven in verband met de Blososportkampen en sportklassen. Ik heb met mijn administratie afgesproken dat aandacht zal worden besteed aan specifieke communicatie en dat een korting zal worden gegeven voor de deelname door kinderen en jongeren uit gezinnen in armoede of met een interculturele achtergrond aan sportkampen en sportklassen in een aantal Blosocentra. Deze initiatieven zijn aanvullend op de bestaande rechtstreekse of onrechtstreekse beleidsmaatregelen die kunnen ingrijpen op de kostprijs van het lidmaatschap van sportclubs of sportprogramma's.

De sportcheques die door de werkgevers worden verstrekt, kunnen rechtstreeks worden gebruikt voor de betaling van lidmaatschap in sportclubs. De OCMW-regel is een ander initiatief, bestemd voor personen die gebruik maken van gelijk welke vorm van de openbare dienstverlening van een OCMW-centrum. Het staat het centrum vrij om binnen de groep van gebruikers prioritaire doelgroepen af te bakenen. De subsidie wordt toegekend om de sociale, culturele en sportieve ontplooiing van de gebruikers van de OCMW-dienstverlening te bevorderen. Dat kan op verschillende wijzen gebeuren door volledige of gedeeltelijke financiering van deelname van gebruikers aan sportieve manifestaties, aan sportieve verenigingen met inbegrip van het lidgeld en de voor de deelname noodzakelijke benodigdheden en uitrusting. Verder kunnen ook de initiatieven van of voor de doelgroep op sportief vlak ondersteund worden.

Binnen het nieuwe, zonder één tegenstem goedgekeurde Participatiedecreet wordt met betrekking tot mensen in armoede een maatregel uitgewerkt die de lokale dynamiek kan versterken. Via subsidiëring op regionale schaal wordt een samenwerking tussen cultuur-, jeugd- en sportambtenaren, OCMW's, verenigingen en welzijnsorganisaties gestimuleerd, met als doel een netwerk van toeleiding en activering uit te bouwen. Op het terrein wordt immers heel sterk de nood aan en het belang van samenwerking en overleg tussen de verschillende niveaus ervaren. De vele en goede initiatieven worden dikwijls gehinderd door een te grote ver-

snippering en een gebrek aan afstemming. Dit decreet stuurt dus aan op een sterkere lokale regie, met volwaardige betrokkenheid van verenigingen van personen in armoede.

Ook met betrekking tot de sportkampen die niet door Bloso maar door de sportfederaties worden georganiseerd, zal ik binnenkort initiatieven aankondigen om een grotere participatie van kansengroepen te realiseren.

Mijnheer de voorzitter, het is mijn bedoeling om verder nieuwe initiatieven te ontwikkelen.

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Mijnheer de minister, ik dank u voor het zeer uitgebreide antwoord. Ik onthoud dat dit een evolutief dossier is en dat er nog een aantal onderzoeken aan de gang zijn. Wat mij met name interesseert, is het nog lopende onderzoek rond de niet-georganiseerde jongeren. Ik hoop dat we daar eind 2009 meer over weten. Men is er in elk geval mee bezig, en er wordt heel wat wetenschappelijk onderzoek gevoerd. Vooraleer je echt maatregelen kunt nemen en kunt ingrijpen in het systeem, moet je inderdaad het nodige onderzoek voeren. Ik ben dan ook blij met de vele studies die plaatsvinden.

Ik ben ook heel blij met de voorbeelden van buurtsport. Ik hoop dat dat in de komende jaren nog veel navolging zal krijgen, niet alleen in Antwerpen, maar ook in andere steden en kleinere gemeenten.

Wat toch vooral blijft hangen, is het verschil tussen scholen met betrekking tot overgewicht van de leerlingen: in sommige scholen kampt 25 percent van de leerlingen met overgewicht, in andere scholen gaat het maar om 5 percent. Heel vaak ligt de oorzaak bij een gebrek aan beweging. U haalde daarnet een aantal voorbeelden aan van organisaties die samenwerkingsverbanden aangaan met scholen, zoals Bloso. Ik vind echter dat daar ook op beleidsniveau meer aandacht moet voor komen. In het lager onderwijs hebben scholen bijvoorbeeld zelf de keuze hoeveel uren ze besteden aan lichamelijke opvoeding. Ik vermoed dat de kinderen in de scholen waar men voor het minste aantal uren kiest, net de meeste nood hebben aan beweging. Er moeten nog afspraken gemaakt worden tussen de beleidsniveaus Sport, Onderwijs en zelfs Mobiliteit. Het is belangrijk dat men daar ook op beleidsniveau onderling overleg over pleegt, en dat de ministers niet strikt binnen hun eigen bevoegdheid blijven.

Er moet meer aandacht besteed worden aan beweging in het onderwijs, zowel in het lager als in het secundair onderwijs, opdat leerlingen minder het slachtoffer zouden worden van obesitas. Kinderen met obesitas dragen dat immers voor een groot deel van hun leven mee. Het

gaat bovendien vaak om kansarme leerlingen, die ook van thuis uit niet altijd de nodige stimulansen krijgen om er iets aan te doen. We moeten daar blijvend oog voor hebben.

Ik ben in elk geval blij met de maatregelen die er genomen worden en het wetenschappelijke onderzoek dat er gevoerd wordt. Ik zal daar in 2009 zeker nog eens op terugkomen om daar opnieuw de aandacht op te vestigen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Laurence Libert tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het gebrek aan goede sportinfrastructuur in scholen

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in De Standaard van woensdag 28 november 2007 stond te lezen dat een sporthal en sportmateriaal niet in alle scholen vanzelfsprekend zijn. In het artikel werd melding gemaakt van een doctoraat over de kwaliteit van lichamelijke opvoeding in het Vlaams secundair onderwijs. Die studie bracht de volgende cijfers aan het licht: 16 percent van de accommodatie en materiaal voor lichamelijke opvoeding voldoet niet, 30 percent van de scholen heeft niet het minimum aan sportmateriaal en 55 percent van de scholen werkt samen met sportorganisaties, andere scholen of gemeenten. Op dat laatste punt wordt in het artikel uitvoering ingegaan.

De cijfers klinken erg somber. Nochtans bestaat er in Vlaanderen ook goede en kwaliteitsvolle sportinfrastructuur, en dit zowel binnen de scholen als op gemeentelijk niveau. Helaas blijken die sporthallen niet altijd even optimaal benut te worden. De stedelijke sportinfrastructuur is vooral in het weekend en 's avonds druk bezet. Overdag blijven veel van die sporthallen echter onderbenut. De schoolinfrastructuur wordt vanzelfsprekend tijdens de schooluren vaak gebruikt, maar staat 's avonds dan weer leeg.

Uit de studie kan vernomen worden dat steeds meer scholen een samenwerking opzoeken met de stedelijke sporthal. Andersom zouden scholen hun sportinfrastructuur kunnen openstellen voor de lokale sportclubs. De scholen zouden daarbij inkomsten kunnen halen uit de verhuur van de gebouwen, infrastructuur en materiaal. Extra investeringen zouden dan ook aan die gebruikers doorgerekend kunnen worden, waardoor sommige nieuwe investeringen voor scholen meer haalbaar

zouden kunnen worden. Helaas blijkt in de praktijk dat de scholen hun deuren na de schooluren niet graag openzetten voor buitenstaanders.

De redenen daarvoor zijn divers: men moet op zoek naar een verantwoordelijke voor de uitbating en verhuur van de sportinfrastructuur, veel scholen hebben schrik voor een gebrek aan respect voor het materiaal, veel van deze schoolsporthallen hebben geen aparte toegang, waardoor de bezoekers toegang krijgen tot het hele schoolcomplex, het is onduidelijk wie de verantwoordelijkheid draagt bij ongevallen in de sporthal, er moet extra begeleiding voorzien worden indien jongeren gebruik maken van de infrastructuur, en zo verder.

Mijnheer de minister, kunt u de cijfers over de slechte staat van de sportinfrastructuur in scholen bevestigen? Welke stappen hebt u genomen om de sportinfrastructuur in scholen te verbeteren? Welke stappen hebt u genomen om samenwerkingen bij het gebruik van de gemeentelijke sportinfrastructuur, private sportclubs en schoolinfrastructuur in het algemeen te bevorderen? Welke concrete maatregelen hebt u genomen om de goede sportinfrastructuur die in sommige scholen bestaat, ter beschikking te stellen aan niet-schoolgebonden sportactiviteiten?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik sluit mij graag aan bij de vraag van mevrouw Libert. In de vorige legislatuur hebben wij een resolutie goedgekeurd rond het gebruik van sportinfrastructuur in het onderwijs en mogelijke samenwerkingen in dat verband (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-04, nr. 2058/1). In 2005 hebben we dan een vraag om uitleg gesteld over de uitvoering van die unaniem goedgekeurde resolutie. U hebt toen verwezen naar allerlei studies, naar Bloso, en zo meer. Er zou toen een globale inventarisatie komen van de bestaande sportinfrastructuur en op basis daarvan zou u een aantal beleidsmaatregelen treffen (*Hand.* VI. Parl. 2004-05, nr. C183, 1).

Schooldirecties zitten inderdaad met allerlei vragen en bezorgdheden, zoals mevrouw Libert terecht gesteld heeft. De vraag is hoe men dergelijke samenwerkingen kan stimuleren. Dat is als het ware een vorm van pps. Daar kunnen mijns inziens goede samenwerkingen tot stand komen. Ik ben dan ook benieuwd naar uw antwoord, mijnheer de minister, en zou graag van u horen in welke mate de resolutie uit de vorige legislatuur geïmplementeerd kan worden.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Ook ik sluit me hierbij aan. Dit is een zeer interessante vraag. Zijn er al afspraken gemaakt met de minister van Onderwijs? Zijn er ook aan

hem al vragen gesteld, of zal er ter zake nog iets gebeuren?

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Ook ik sluit me daarbij aan. Dit is een interessante vraag. Het is een oud zeer. Destijds heeft de Koning Boudewijnstichting een model aangereikt waarbij de gemeentelijke sportdiensten zouden kunnen fungeren als spil om, naast de gemeentelijke accommodatie, ook de schoollokalen ter verhuur aan clubs, om in te staan voor investeringen en voor de bewaking tijdens het openstellen van die lokalen. Er waren een aantal goede voorbeelden ter zake.

Het is inderdaad zo dat sommige scholen daar zeer weigerachtig tegenover staan, en andere niet. Er zijn verschillende visies, klimaten en culturen. Bij restauratie of nieuwbouw zou de Vlaamse Gemeenschap scholen misschien kunnen verplichten hun deuren daarvoor te openen. Dat is een heikel punt. Daar moet het parlement misschien iets aan doen. Ik denk niet dat er ter zake decretaal al iets is gedaan. Misschien kunnen we met een aantal leden daar eens werk van maken, zodat er wat lichtpunten zijn voor de toekomst.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Dit is inderdaad een bijzonder interessante vraag, en ik hoop een bijzonder interessant antwoord te geven.

Mevrouw Libert, net als u heb ik via de pers kennis genomen van de resultaten van het doctoraatsproefschrift over de kwaliteit van lichamelijke opvoeding in het Vlaams secundair onderwijs. De cijfers uit deze studie tonen aan dat op het vlak van schoolsportinfrastructuur nog een weg af te leggen valt, zowel wat de kwaliteit als de beschikbaarheid ervan betreft. De heer Van Nieuwkerke heeft terecht gewezen op deze twee aspecten: de kwaliteit en de beschikbaarheid, met bij dat laatste de aanwezigheid en het ook nog kunnen gebruiken van die infrastructuur.

Navraag hierover, onder meer bij mijn collega bevoegd voor Onderwijs, minister Vandenbroucke, bevestigt dat sportaccommodatie al jaren een zwak punt is in het lichamelijkeopvoedingsonderwijs. Dit is het gevolg van de sterk gewijzigde noden. Vroeger beperkte lichamelijke opvoeding zich tot gymnastiek voor de meisjes en voetbal voor de jongens. Nu behelst het een rijk palet aan doelstellingen, wat ook implicaties heeft voor de accommodatie. Soms is er onvoldoende goede accommodatie, zodat niet alle lessen lichamelijke opvoeding in goede omstandigheden kunnen plaatsvinden. Soms is de infrastructuur ondermaats of vergt de verplaatsing zoveel tijd dat er heel wat effectieve

lestijd verloren gaat. Bovendien heeft ook het aantal sportstudierichtingen, inclusief lerarenopleidingen lichamelijke opvoeding en bewegingsrecreatie, een hoge vlucht genomen, waardoor ook het aantal lestijden lo en sport sterk is toegenomen, en dus ook de vraag naar bijkomende, goed uitgeruste sportinfrastructuur. In bijna alle scholen voldoet de uitrusting – ballen, turnmateriaal en dergelijke – echter wel.

Er werd vervolgens gevraagd welke initiatieven ik heb genomen om de sportinfrastructuur in scholen te verbeteren. We hebben inderdaad een studie verricht. Dat is al meermaals aan bod gekomen. Willen we een optimaal sportklimaat realiseren in Vlaanderen, dan hebben we ook een optimale sportinfrastructuur nodig. Die is in Vlaanderen niet voldoende aanwezig. Daarom zullen we ook op dat vlak een forse inhaaloperatie doorvoeren.

Naast een verhoging van de middelen voor schoolinfrastructuur in het onderwijsbudget, voorziet minister Vandenbroucke in een inhaalbeweging op basis van alternatieve financiering, het zogenaamde DBFM-programma. Daarmee wordt de volgende jaren voorzien in een stevige vernieuwing van de schoolinfrastructuur. Vanzelfsprekend moet de sportinfrastructuur daar een belangrijk onderdeel van vormen.

Dit DBFM-programma van Onderwijs voor schoolgebouwen is analoog aan het Vlaams Sportinfrastructuurplan en het Vlaams Sportinfrastructuurfonds, waarover ik dadelijk meer zal vertellen. De projecten in dit programma kunnen vanzelfsprekend ook betrekking hebben op sportinfrastructuur voor scholen. Er zal wel over worden gewaakt dat er geen overlapping is met de projecten die geselecteerd zijn voor alternatieve financiering via het Vlaams Sportinfrastructuurfonds. Voor details en meer uitleg over de alternatieve financiering en de DBFM-formule voor schoolgebouwen en over het Schoolgebouwenfonds, en dus ook over sportinfrastructuur binnen de scholen, verwijs ik u vanzelfsprekend door naar minister Vandenbroucke.

Er werd me gevraagd welke stappen we hebben gezet om samenwerking met betrekking tot het gebruik van de gemeentelijke sportinfrastructuur, privésportclubs en schoolinfrastructuur in het algemeen te bevorderen. Dan heeft Sport vanzelfsprekend wel een belangrijke coördinerende taak. Het spreekt vanzelf dat, als we een forse inhaaloperatie willen verwezenlijken voor sportinfrastructuur in het algemeen, we ervan overtuigd zijn dat de scholen daarin ook een belangrijke partner kunnen zijn. Hoewel het kwaliteitsaspect van de schoolinfrastructuur op zich niet tot mijn bevoegdheid behoort, kan ik als minister van Sport natuurlijk wel sturend optreden op het vlak van de samenwerking.

Wat het bevorderen van de wederzijdse samenwerking tussen gemeenten en scholen betreft, verwijs ik naar het

decreet houdende de subsidiëring van gemeente- en provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid. Gemeenten moeten, in het kader van dat decreet, in hoofdstuk 4 van hun sportbeleidsplan een inventaris opmaken van de sportinfrastructuur op hun grondgebied en van de verdere plannen op dat vlak. De samenwerking met de onderwijsinstellingen voor het gebruik van de infrastructuur komt hierin dus voor het eerst uitdrukkelijk aan bod. De gemeenten worden dus belangrijke coördinatoren in het beleid met betrekking tot de sportinfrastructuur, ook in de scholen. Mijnheer Van Nieuwkerke, datgene waarnaar u verwees, wordt in dit decreet dus structureel verankerd.

Naast het voornoemde decreet is er het Vlaams Sportinfrastructuurfonds, dat eveneens de samenwerking tussen gemeenten en scholen stimuleert. Multifunctioneel of niet-exclusief gebruik van de infrastructuur is immers een van de selectiecriteria waarin is voorzien. Dit ontwerp van decreet zal zeer snel aan dit parlement worden voorgelegd. Het is al principieel goedgekeurd door de regering.

Bovendien wordt de jaarlijkse beschikbaarheidsvergoeding voor de gemeente lager wanneer wordt samengewerkt met andere partners, waaronder ook de scholen.

Wat het Vlaams Sportinfrastructuurfonds betreft, wordt de uitdrukkelijke samenwerking gestimuleerd en worden initiatieven genomen.

De verschillende onderwijsinstanties zijn op de hoogte gebracht van het Vlaams Sportinfrastructuurplan. Dat plan biedt veel mogelijkheden om lokale partnerships tussen besturen en scholen met betrekking tot het combigebouw van sportinfrastructuur op poten te zetten. Aangezien ze tegen een veel lagere prijs over een sporthal kunnen beschikken, varen de scholen hier wel bij. Op deze manier geven we overigens concreet uitvoering aan de bepalingen van de resolutie die het Vlaams Parlement in de loop van de vorige legislatuur heeft goedgekeurd.

Wat het openstellen betreft van de goede sportinfrastructuur waarover sommige scholen momenteel beschikken, vormde vooral de vrijstelling van onroerende voorheffing in het verleden een probleem. Indien scholen hun sportaccommodatie door sportclubs lieten gebruiken, verloren ze immers de vrijstelling van onroerende voorheffing. Dit probleem is verholpen door een omzendbrief die de Vlaamse Regering op 20 juli 2007 onder mijn impuls heeft aangenomen. Scholen moeten niet langer vrezen hun vrijstelling van onroerende voorheffing te verliezen indien ze hun sportaccommodatie door sportclubs laten gebruiken. Eigenlijk is er geen financieel beletsel of voorwendsel meer om dergelijke

samenwerkingen niet tot stand te brengen. Het is aan de gemeenten om de hen door het Sport voor Allen-beleid opgelegde coördinerende rol te vervullen.

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik heb minister Vandenbroucke al een vraag om uitleg over de DBFM-problematiek gesteld. Helaas was zijn antwoord niet echt bevredigend. Ik zal dit blijven opvolgen. Ook vandaag heb ik niet op al mijn vragen een afdoend antwoord gekregen.

Als ik het goed heb begrepen, is de financiële drempel weggewerkt. De scholen verliezen niet langer hun vrijstelling van onroerende voorheffing. Hoe zit het met de andere redenen of excuses die de scholen gebruiken? Ik kan het standpunt van de scholen overigens gedeeltelijk begrijpen.

De sporthal van de school waar ik les heb gevolgd, is helemaal in de bestaande infrastructuur ingebed. Om de sporthal te bereiken, moeten bezoekers eerst toegang tot de leslokalen krijgen. Om de sporthal langs de speelplaats te bereiken, zou eerst een aparte ingang moeten worden gebouwd.

In Nederland beschikken scholen over de mogelijkheid om in een aparte toegang tot een sporthal en de kleedkamers langs de straatkant te voorzien. Dat valt misschien veeleer onder de bevoegdheden van de minister van Onderwijs. Bij de financiering van nieuwe sportinfrastructuur kan het bouwen van aparte ingangen worden gestimuleerd. Op dat vlak zou de minister van Sport een rol kunnen spelen.

Hoe zit het trouwens met de begeleiding van individuele jongerengroepen zonder lesgever? Indien ze in een sporthal willen basketten, moet in begeleiding worden voorzien. Meestal gaat het om minderjarigen. Het gaat overigens niet enkel om de mogelijke onvoorzichtigheid van die jongeren. Er is ook een maatschappelijke dimensie. Op die manier kunnen we jongeren van de straat houden. Ze kunnen in een warme sporthal terecht. De minister van Sport zou op dit vlak een bemiddelende rol kunnen spelen.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Het door mevrouw Libert aangehaalde voorbeeld is een goed voorbeeld. Ik heb dit in de loop van de vorige legislatuur overigens zelf in de praktijk gebracht. Ik heb een school gesubsidieerd om de sporthal en het zwembad volledig op te knappen. In ruil daarvoor zijn wekelijks een aantal uren vrijgemaakt. We hebben een rechtstreekse ingang aan de straatkant gebouwd. Het gemeenschapscentrum in die wijk maakt gebruik van die infrastructuur en zet tijdens de vrijge-

maakte uren sportprojecten op poten. Dergelijke zaken moeten in specifieke plannen voor het bouwen van scholen zeker aan bod komen.

Indien in het kader van het Vlaams Sportinfrastructuurplan projecten worden opgezet, mag er uiteraard nooit sprake van exclusief gebruik zijn. Het multifunctioneel gebruik is een essentiële voorwaarde. Ik hoop dat dit ook voor het Schoolinfrastructuurfonds geldt.

Het Sport voor Allen-beleid is erop gericht vanaf 1 januari 2009 een forse bijkomende impuls aan de jeugdopleidingen te geven. Om de kwaliteit van die opleidingen te verhogen, zullen we in 2008 de nodige maatregelen nemen om meer jeugdtrainers, jeugdbegeleiders en dergelijke klaar te stomen. Ik wil natuurlijk niet dat sportinfrastructuur leeg staat. Dat zou waanzin zijn. We moeten, onder andere vanwege de verzekeringsproblematiek, in de nodige begeleiding voorzien. Die prioriteit is in het beleid vervat. We investeren zwaar in jeugdopleidingen en in jeugdbegeleiding. Dit essentieel punt van het beleid wordt momenteel volop ten uitvoer gebracht.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
